

Αριθμός 85

Ο ΠΕΡΙ ΑΡΔΕΥΤΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ (ΧΩΡΙΑ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 342 ΚΑΙ ΝΟΜΟΣ 130 ΤΟΥ 1968)

Κανονισμοί του 'Αρδευτικού Τμήματος
«Παλιοπραστειό—Βυζατζιά» Λύσης.

Ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ Ἀρδευτικοῦ Τμήματος Παλιοπραστειό—Βυζατζιά Λύσης, ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Ἀμμοχώστου, ἐνασκοῦσα τὰς δυνάμεις τῶν ἀρθρῶν 17 καὶ 20 τοῦ περὶ Ἀρδευτικῶν Τμημάτων (Χωρία) Νόμου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ Νόμος») χορηγοῦμένης αὐτῇ ἐξουσίας ἡτοίμασε τοὺς ἀκολουθοῦντας Κανονισμοὺς, οἵτινες, κατόπιν συμμορφώσεως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ Νόμου, δημοσιεύονται ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 19 τοῦ Νόμου :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ Τροποποιητικοὶ Κανονισμοὶ τοῦ Ἀρδευτικοῦ Τμήματος «Παλιοπραστειό—Βυζατζιά» τοῦ 1974 καὶ θὰ ἀναγινώσκονται ὁμοῦ μετὰ τῶν Κανονισμῶν τοῦ Ἀρδευτικοῦ Τμήματος Παλιοπραστειό—Βυζατζιά 1941—1943 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς οἱ Βασικοὶ Κανονισμοί) καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναγινώσκονται ὁμοῦ ὡς οἱ Κανονισμοὶ τοῦ Ἀρδευτικοῦ Τμήματος Παλιοπραστειό—Βυζατζιά τοῦ 1941 ἕως 1974.

*Επίσημος
Ἐφημερίς
Παράρτημα
Τρίτον :
9. 4.1941
18.11.1943.

2. Οἱ Κανονισμοὶ 5, 12-(1) (α) (β) (γ), 13 καὶ 14 (2) τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διαγράφονται καὶ ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«Κανονισμὸς 5. Ἐκαστος τῶν ἐν λόγῳ ἀναφερομένων γαιοκτημόνων θὰ πληρῶνῃ τέλος μὴ ὑπερβαίνον τὰ 750 μίλς τὴν ὥραν, ὡς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἤθελεν ὀρισθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας, διὰ τὴν ἀρδουσιν τῶν κτημάτων τῶν.

Κανονισμὸς 12.—(1) Οὐδὲν πρόσωπον θὰ προσθέτῃ νέας διακλαδώσεις ἐκ σωλῆνων ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Ἐπιτροπείας, ἐπεμβαίνῃ καθ' οἷονδήποτε τρόπον εἰς τὸ νερὸν ἢ ἔργα ἄνευ τῆς γραπτῆς ἀδείας ληφθεῖσης προηγουμένως παρὰ τῆς Ἐπιτροπείας ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους ἢ περιορισμοὺς τοὺς ὁποῖους ἤθελεν ἐπιβάλλει ἡ Ἐπιτροπεία καὶ ἐὰν πρόσωπόν τι εἰς τὸ ὁποῖον τοιαύτη ἄδεια παρεχωρήθῃ ἐνεργήσῃ ἐναντίον, ἀποτύχῃ ἢ παραλείψῃ νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τῆς ἀδείας θὰ εἶναι ἔνοχος πταίσματος ἐναντίον τοῦ Κανονισμοῦ τούτου.

Κανονισμὸς 13. Ἐκαστος ἰδιοκτῆτης διὰ μέσου τῶν γαιῶν τοῦ ὁποίου διέρχονται αἱ διασωληνώσεις ὀφείλει νὰ καλλιεργῇ εἰς τοιαῦτον βάθος διὰ νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ καταστροφὴ τῶν σωλῆνων, ἐὰν δὲ οὗτος ἤθελε παραλείψῃ νὰ πράξῃ οὕτως, ἡ Ἐπιτροπεία δύναται νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν σωλῆνων καὶ τὰ γενόμενα πρὸς τοῦτο ἔξοδα θὰ πληρώνωνται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἰδιοκτῆτου, ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰ τέλη τὰ πληρωτέα ὑπὸ τοῦ τοιοῦτου ἰδιοκτῆτου δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 5 ἄνευ ἀπαλλαγῆς δι' οἷονδήποτε ἄλλην εὐθύνην τοῦ τοιοῦτου προσώπου διὰ παράβασιν τοῦ Κανονισμοῦ τούτου

Κανονισμὸς 14.—(2) Ἐὰν δύο ἢ περισσότερα πρόσωπα ἐνδιαφερόνται δι' οἷονδήποτε διακλάδωσιν σωλῆνων καὶ καταστῇ ἀδύνατον νὰ συμφωνήσουν μετὰ τῶν διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν σωλῆνων τούτων, ἡ Ἐπιτροπεία θὰ φροντίξῃ διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν ἢ ἐγκατάστασιν τούτων καὶ τὰ πρὸς τοῦτο γενόμενα ἔξοδα θὰ πληρώνωνται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιοκτῆτῶν κατὰ τοιαύτην ἀναλογίαν ἣν ἡ Ἐπιτροπεία ἤθελε διατάξῃ ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰ τέλη τὰ πληρωτέα ὑπὸ ἐκάστου τοιοῦτου ἰδιοκτῆτου συμφώνως τοῦ Κανονισμοῦ 5».

(Υ.Ε. 1808/59.)